

РЕШЕНИЕ

№ 9162

гр. София, 08.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **13440** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

М. Г. М. обжалва Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. на и.д. директора на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието в частта по т. 3 и 4 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, а при условията на евентуалност – мълчалив отказ на административния орган по заявлението му в тази част.

С оплаквания за материална незаконосъобразност на атакувания отказ се претендира отмяната му и присъждане на деловодните разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието, оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена. Възражава срещу размера на евентуално заявени от оспорващия разноски за адвокатска защита като прекомерен.

Жалбата е допустима и основателна.

Със заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г. М. М. е адресирал до Министерство на правосъдието искане за предоставяне по реда на ЗДОИ на информация, индивидуализирана в 8 пункта, като в т. 3 и 4 е заявен достъп до следните данни:

т. 3. В случай, че са налице проверки по т. 2 (на дейността на Агенцията по вписванията и на нейния изпълнителен директор) – какъв е общият им брой в периода 18.11.2024 г. – 20.11.2025 г.; какъв е предметният им обхват; кога са започнали и кога са приключили; изготвени ли са доклади от проверките – кога, от кого и какви констатации и предложения са направени с докладите?

т. 4. Предприети ли са въз основа на докладите действия и издадени ли са юридически актове от

министъра на правосъдието или друг служител на МП; ако да – кога и какви; има ли санкционирани лица от Агенцията по вписванията; ако да – кои и по какъв начин?

С Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. директорът на Дирекция „Правни дейности“ в качеството му на изрично определено по чл. 28 ЗДОИ лице е предоставил на заявителя сведения за постъпили в посочения период общо 4 сигнала, разгледани по съответния ред. Относно информацията с посоченото в т. 3 от заявлението съдържание е обоснован извод за принадлежността ѝ към ограничението на достъпа по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, с аргумент, че докладите на Инспектората по чл. 46 от Закона за администрацията са от категорията служебна обществена информация, свързана с оперативната подготовка на решението на министъра по сигналите и нямаща самостоятелно значение. Отговор по т. 4 от заявлението не е даден.

Съпоставката на заявената от жалбоподателя и съдържащата се в решението на административния орган, в атакуваната му част, информация обуславя извод за обективно несъответствие между дължимите и предоставените данни по смисъл и обем. Оспореното решение в частта по т. 3 от заявлението обективира изричен отказ на задължения по ЗДОИ орган да предостави исканите сведения. Доколкото в решението на органа не се съдържа заявената в т. 4 информация, нито изрично е отказано предоставянето ѝ, съдът намира, че по този въпрос е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК.

О. на заявителя достъп до информация е засегнат от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията „обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 в някой от нейните видове – официална или служебна, според разграничението по чл. 9, ал. 1 от закона, както и от липсата на предвиден в друг закон специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация (чл. 4, ал. 1, предл. 2-ро от закона). Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация като изключение от посочения принцип е установено по отношение на служебната обществена информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) – чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Между страните не съществува спор по квалификацията на заявената информация (общественият ѝ характер не е отречен от задължения субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ) – тя представлява служебна информация по чл. 11 от закона, тъй като е създадена и се съхранява по повод дейността на Министерство на правосъдието. Получаването ѝ би обезпечило възможността на заявителя да си състави мнение за осъществяваните от съответната администрация контролни функции.

Неправилно от материално-правна страна е заключението на издателя на решението за съществуването на основанията за ограничаване на достъпа до информация. Извън конкретните предложения в докладите от извършените проверки, данните за броя на проверките, техния предмет и времеви предели на извършване, наличието на изготвени доклади, съответно кога, от кого и какви фактически констатации съдържат, не попадат в обхвата на изрично установените в

чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ предпоставки.

Дори да се приеме защитната теза на органа за естеството на въпросните доклади, то отново не са налице условията да се откаже достъпът до нея. Целта на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е да стесни обхвата на подлежащата на предоставяне служебна информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, тъй като обществеността би могла да се запознае с нея чрез крайния акт на съответния компетентен орган – той би съдържал и информацията, за която достъпът е ограничен. Приемането на противното тълкуване при липсата на краен акт по същество би лишило заинтересованите лица въобще от достъп до информацията. Този резултат е допустим в изрично предвидените в чл. 7, ал. 1 от закона хипотези, неотносими към казуса (вж. и чл. 41, ал. 2 от КРБ).

В конкретния случай, административният орган не е представил доказателства за съществуването на краен акт, обуславящ спомагателния характер на поисканата информация, нито е извел съждения в тази насока. Основателно е предположението, че мнение относно дейността на органа би могло да се състави чрез сравняването на информацията, обективизирана в двата източника. В този контекст констатациите на инспекторите по повод подадените сигнали, които не е ясно дали са възприети от държавния орган, притежават самостоятелна и независима от евентуален краен акт значимост.

Изложеното мотивира съда да отмени оспорения отказ и на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ да задължи административния орган да предостави достъп до информацията, посочена в т. 3 от заявлението на жалбоподателя.

Съответно на правото да се поиска достъп до информация е задължението на органа да се произнесе с изрично решение, притежаващо реквизитите по чл. 34 или чл. 38 от ЗДОИ в зависимост от това дали искането за предоставяне на информация би било удовлетворено или са налице отрицателни материалноправни предпоставки, обосноваващи постановяването на отказ. Следователно мълчаливият отказ по ЗДОИ е недопустим, а непроизнасянето на задължения субект по т. 4 от заявлението подлежи на отмяна само на това основание.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на оспорващия следва да бъдат присъдени разноските за платена държавна такса в размер на 10 лева, чиято еурова равностойност възлиза на 5, 11 еуро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 95-00-161 от 28.11.2025 г. на и.д. директора на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието в частта, с която е отказан достъп до информация по т. 3 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г. на М. Г. М..

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на и.д. директора на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието да предостави достъп до обществена информация по т. 4 от заявление рег. № 95-00-161/20.11.2025 г. на М. Г. М..

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на Дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието за произнасяне по т. 3 и 4 от заявлението на М. Г. М. в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение съобразно изложените в него мотиви.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на М. Г. М. сумата от 5,11 еуро разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: